

[P. N. Petersen (Røjle).]

jeg tilhører, skal kunne medvirke ved dets Gennemførelse.

Undervisningsministeren (Hartling):

Jeg vil gerne takke den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Alfred Kristensen) for den Tilslutning, han gav til Lovforslaget. Det er mig noget sværere at takke de øvrige Ordførere, men jeg takker dog det ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen for hans Tilsagn om at ville gaa ind i en saglig Behandling af Lovforslaget. Jeg vil straks tilføje, at netop i en Sag af denne Art vilde det heller ikke efter min Mening være heldigt, om en striks Partidisciplin krævedes. Det er tværtimod rimeligt, at man i et Spørgsmaal af denne Karakter har Ret til at forbeholde sig en vis Frihed.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre saa forfærdelig mange Bemærkninger. Hele denne Sag er jo i Virkeligheden gennemdebatteret til det yderste. De Argumenter, der føres frem, og som man hører fra de forskellige Sider, har man hørt — jeg havde snart sagt Snese af Gange, og der kommer ikke noget nyt frem i Sagen.

Jeg vil alligevel gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg vil for det første sige, at det forekommer mig stadig, ogsaa naar jeg har siddet og lyttet til Forhandlingen her i Dag, at hele Spørgsmaalet er lagt op i et Plan, hvor det ikke hører hjemme, og det er Ulykken ved det. Det er lagt op i det Plan, at hvis man forlader de tysksprogede kommunale Skoler og gaar over til at give det tyske Mindretal fuld kulturel og national Frihed og stor, stor økonomisk Støtte til at oprette Privatskoler, har man brudt med Frihedslinien af 1920. Intet er mere forkert. Nej, det afgørende principielle Skel ligger ikke i, om der er tysksprogede kommunale Skoler eller ej. Det ligger deri, om vi gaar ind for at krænke Mindretallets Ret paa det aandelige, det nationale og det kulturelle Omraade; og jeg vil gerne sige, at hvis der var Antydning af dette i det fremsatte Lovforslag, vilde jeg i hvert Fald ikke have fremsat det.

Vi tilbyder det tyske Mindretal en Privatskoleordning af Karakter som den danske, og naar et af Hovedargumenterne i Dag, ikke mindst hos den ærede sidste Taler (P. N. Petersen [Røjle]), var Sydslesvig, vil jeg gerne føje til, at kan et dansk Mindretal i Sydslesvig faa et Tilbud om saadanne Kaar, som vi tilbyder Mindretallet i Nordslesvig, med fuld Frihed til nationalt, kulturelt og folkeligt at leve et frit Liv, maa vi være glade: Og saa er der ingen Grund

til at sige, at vi skal begynde fra den anden Ende og spørge, om Mindretallet i Sydslesvig maaske i Øjeblikket, under disse fuldkomne unormale Forhold, opnaar et eller andet mere. Spørgsmaalet er, om vi tilbyder det tyske Mindretal i Nordslesvig en saadan Stilling, at vi i normale Tider vilde være glade, om vort eventuelle Mindretal i Sydslesvig kunde faa en lignende Stilling. Det er det, der er det afgørende.

Der er en anden Ting, jeg vil gøre opmærksom paa, og som jeg vil advare imod, og det er, at man under Behandlingen af denne Sag i den danske Rigsdag og i den danske Offentlighed kommer saa højt op, at man forærer det tyske Mindretal Argumenter, som kan bruges i Fremtiden, ganske uberettiget, over for dansk Lovgivning. Jeg synes, man i denne Sag skulde holde sig til det, der er Kendsgerninger, og det, der er Sandhed: at vi ikke fratager det tyske Mindretal nogen som helst Ret; at vi tværtimod giver det en udstrakt Ret. Jeg vil gerne sige — og ogsaa anerkende —, at der under Forhandlingen i Dag ikke har været saa stærkt Tilløb til dette, men der har været det i den offentlige Debat; ogsaa i Mindretallets Udtalelser i Folketingets Betænkning synes jeg, der er Antydninger heraf, som kan komme os dyrt at staa.

Hvad angaar det, det ærede Medlem Hr. Jørgen Otsen fremdrog med Hensyn til Uges tyske Privatskole, vil jeg sige, at noget saadant som det, der der har fundet Sted, maa vi fra dansk Side tage den allerskarpeste Afstand fra og fordømme som et Udslag af rent nazistiske Tilbøjeligheder: at man truer den tyske Privatskoleforening med Vold og Terror, hvis den vil gennemføre en Privatskole.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Otsen brugte det Udtryk, at vi vilde give de aggressive blandt Mindretallet Vind i Sejlene ved dette Forslag. Jeg gad vide, med hvilken Begrundelse man kan sige dette. Den eneste Begrundelse maatte da være den, at de kan komme og pege paa danske Udtalelser, der siger, at nu har vi taget noget virkelig værdifuldt fra dem. Med anden Begrundelse kan man ikke sige, at de aggressive skulde faa bedre Kaar ved denne Lov. Mindretallet faar et Tilbud, saa godt efter min Mening i alle Henseender som noget Mindretal i Verden kan ønske sig det. Hvorfor saa lægge det op i et saadant Plan, som man gør ved at sige, at vi nu forlader Frihedslinien. Man siger det ikke direkte, men ikke mindst det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) var i sine Udtalelser et Stykke derude. Han talte om en skæbne-